Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26261
Copyright: Admont, Benediktinerstift

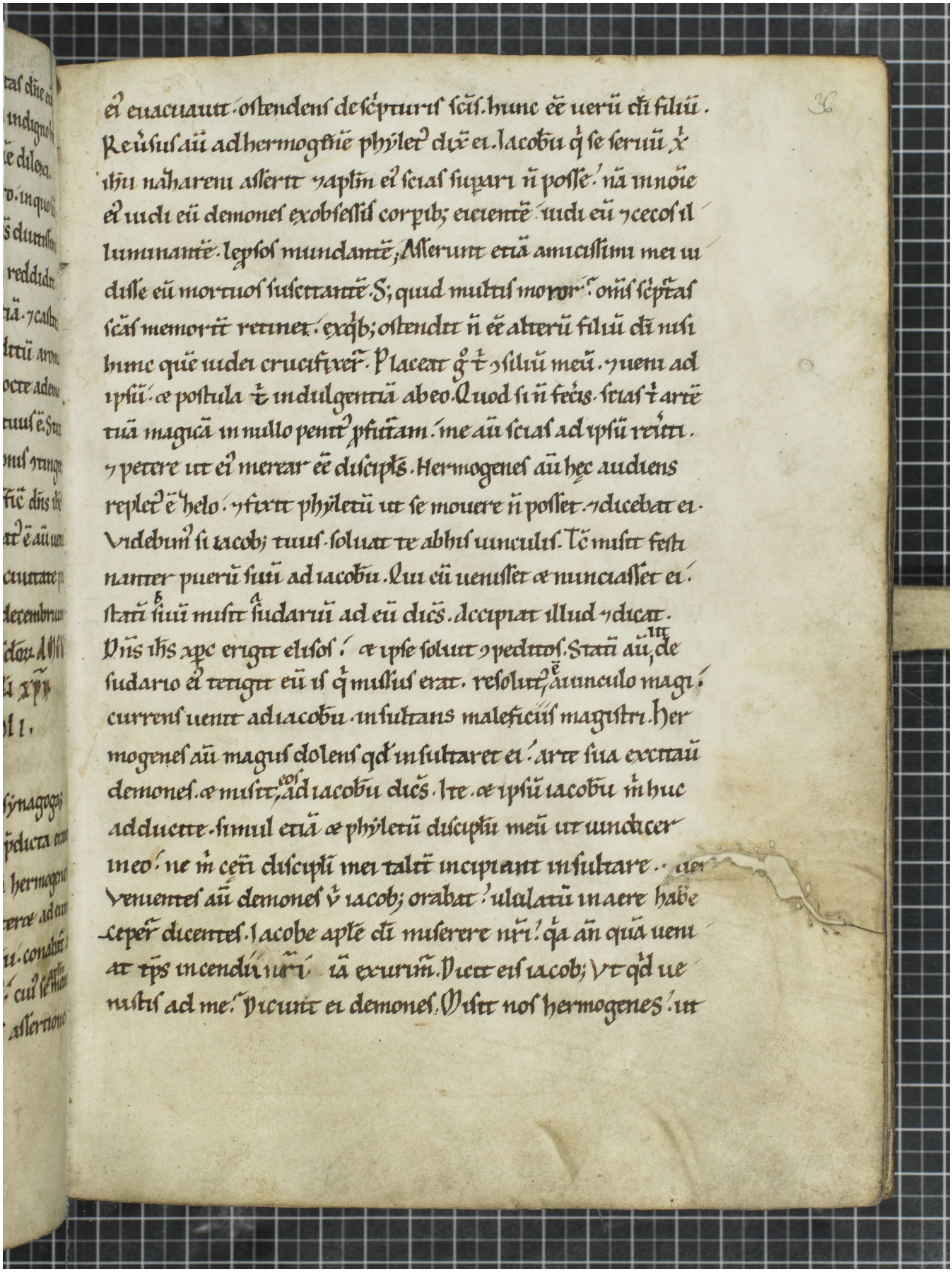

ei euacuauit. ostendens de scripturis scis. hunc ee uerũ dei filiũ.
Reusus aũ ad hermogenẽ phyletẽ dixẽ ei. Iacobũ q̃ se seruũ xi
ihu nãhareni asserit. ꝯ aplm ei scias supari ñ posse. nã in nõie
eius uidi eũ demones exobsessis corpib; eicientẽ. uidi eũ ꝯ cecos il
luminantẽ. lepsos mundantẽ; Asserunt etiã amicissimi mei u
disse eũ mortuos suscitantẽ. S; quid multis moror. omis scripturas
scias memoriẽ retinet. exqb; ostendit ñ ee alterũ filiũ dei nisi
hunc quẽ iudei crucifixerẽ. Placeat g̃ t ꝯ filiũ meũ. ꝯ ueni ad
ipsũ. et postula t indulgentiã ab eo. Quod si ñ feeis. scias t artẽ
tuã magicã in nullo penitus pfuitam. me aũ scias ad ipsũ reitti.
ꝯ petere ut ei meretur ee discipls. Hermogenes aũ hec audiens
repletus e helo. ꝯ fixit phyletũ ut se mouere ñ posset. ꝯ dicebat ei.
Videbim si iacob; tuus soluat te abhis uinculis. Te misit festi
nanter puerũ suũ ad iacobũ. Qui eũ uenisset et nunciasset ei.
statũ suũ misit sudariũ ad eũ dicẽs. decipiat illud ꝯ ducat.
Vnus ihs xpc erigit elisos. et ipse soluit ꝯ pedibos. Statim aũ, de
sudario ei tetigit eũ is q̃ mulius erat. resolutus aũ uinculo magi.
currens uenit ad iacobũ. insultans maleficiis magistri. Her
mogenes aũ magus dolens qd insultaret ei. arte sua excitaũ
demones. et misit, eos ad iacobũ dicẽs. Ite. et ipsũ iacobũ in huc
adducite. simul etiã et phyletũ discipũ meũ ut uindicer
in eo. ne in ceti discipli mei talis incipiant insultare.. uer
Venientes aũ demones ad iacob; orabat. ululatũ in aere habe
cepẽ dicentes. Iacobe aplẽ dei miserere nri. qa aĩ quã uenit
tps incendii nri. ia exuriũ. Dicit eis iacob; Vt qd ue
nistis ad me. Dicunt ei demones. Misit nos hermogenes. ut